

06. november 2018

EM2018/41

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at der skal afholdes folkeafstemning om, hvorvidt der skal kunne udvindes uran eller andre radioaktive mineraler, være det som biprodukt eller som hovedprodukt, samt at der igangsættes en saglig, objektiv og neutral informationsproces, således at befolkningen inden folkeafstemningen får informeret indsigt.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Inuit Ataqatigiits Inatsisartutmedlemmer foreslår, at der afholdes folkeafstemning om, hvorvidt der skal kunne udvindes uran.

Dette land styres demokratisk, og har grobund i, at alle har ret til at være medbestemmende og dette fungerer ved at have et parlament. Befolkning vælger dem, som de ønsker at have siddende og ønsker at have som politisk samlingspunkt og de vælger for at have folkevalgte, som de mener, har klare formål.

Landets befolkning skal udnytte landets ressourcer godt, da de er til for at bruges til at gøre landet selvstændig og da de ejer de mineralske råstoffer.

Landets befolkning skal ikke bruges deres ressourcer som skræmmemidler, men bruge dem fornuftigt, så de er til gavn for befolkningen. Landets befolkning skal danne meninger om ressourcer fornuftigt. Landets befolkning skal kunne lave beslutninger om deres ressourcer med fornuft. Landets befolkning skal kunne bruge bestemte til gavn for, at efterkommerne skal kunne forsørge sig selv selvstændigt. Landets befolkning skal danne basis for deres parlamentariskernes formål for deres lands skyld.

Klare mål, klare pejlemærker samt klare erhvervs muligheder, som serveres, kommer til befolkningen. Sådan er det at leve demokratisk, da det er befolkningen, som vælger deres repræsentanter for at kunne leve i trykthed.

Inuiaat Ataqatigiits absolutte kendemærker er, at hvis man har en anden mening, så siger de, at man splittes internt. Det er godt at mene noget andet. Hvis man mener noget andet, betyder det ikke en massiv intern splittelse. Jeg mener ikke, at det er respekt overfor dem, som befolkningen har valgt til at danne meninger, bane vej og mål. Der kan være totalt anderledes meninger end Inuit Ataqatigiits, ligesom Inuit Ataqatigiit kan have en helt anden mening end andre, det er i sig selv helt i orden.

Det, som et flertal har vedtaget i Inatsisartut, er noget, der skal respekteres, og det respekterer vi. Vi respekter det, der er vedtaget af et flertal i Inatsisartut, og det er også noget, man skal respektere. Med udgangspunkt i en flertalsbeslutning i Inatsisartut er noget, vi anerkender og det er det, der er vores mål. Vi sætter ikke spørgsmål tegn ved allerede vedtagne emner, men vi mener ikke, at man skal sætte spørgsmål tegn ved allerede Inatsisartutbeslutninger, vi anerkender ikke andre måder at prøve på at vedtage på. At mene noget andet ser vi ikke noget i vejen med overhovedet, og såfremt man ikke er enig i et allerede vedtaget emne, kan man på den anden side fremkomme med et forslag, arbejde for, at der bliver et flertal. Såfremt man ikke kan opnå flertal, så vil man modsige frembringe en meningstilkendegivelse fra anden side for at få befolkningen til at ændre mening. Vi skal som folkevalgte arbejde med vores opgave, og det er at tage beslutning om de ting, der skal tages beslutning om på vegne af befolkningen, da vi er befolkningens repræsentanter.

Dengang i 2013, da 0-tolerancen for uranholdige mineraler blev afskaffet, har Inuit Ataqatigiit ikke fremkommet med et forslag i Inatsisartut eller til Naalakkersuisut om at genetablere for 0-tolerancen for uranholdigt uran, selvom de har haft en Naalakkersuisoq for Råstoffer tog de ikke emnet op.

Råstofloven er klar i Grønland, som danner en tryk ramme. Denne skal følges indenfor mineraludvinding hvor som helst. Såfremt det ikke er sådan, så kan der ikke startes råstofudvinding.

Hvor vil parlamentarismen være, hvis vi skal til folkeafstemning vedrørende ting, vi er uenige om? Ting, der skal vedtages, skal vedtages. Nogen gange vil der være dem, som er enige, og nogle gange andre, som er uenige.

Skal vi hver gang, vi er uenige om emner, til folkeafstemning? Nej, det mener vi ikke. Vi mener, at forslaget har været på dagsordenen flere gange, og hver gang har der ikke været flertal for forslaget. Sådan er det.

Vores mening er klar, og det er, at der er nogle, som vil være uenige, det er i sig selv i orden. Vi respekterer dem, der har en anden mening.

Vi støtter ikke op om forslaget.